

.

( )

.

.

:

-

« »

« »

« »

« »

»:( )

( )

.«

»:( )

« »

» .« » »:

.(:)«

:)«

»

:

)«

»

.« »

(

(

»:

.(:)«

»:( )

).«

»:

( )

(:

:

»:

(:)«

»:

:)«

«

.(

( )

»:

:)«...

(

.«

« »

-

»

«

»

(:) «

»

:(/) «

:

»

.(/) «
( )

:

( )

( )

:

» :

:«

:

»

«

:

:

«

»

(:)

»

.(- /)«

( )

-

( )

:

:

( )

:

»:( )

( )

:

«

:

:

..

:

:

:

... : ( )
... » :
... (:) «...
... (/) « »

... :
... :

... :
...)

(( )

... »
... (:) «

» :
(:) «

:

( )

:

:

:

-

پیوند دعا و بداء (در آثار جلال‌الدین محمد مولوی)

جلیل مشیدی^۱

بینش مهم و با ارزشی که دعا را با بداء پیوند می‌دهد اطمینان به باز بودن نظام جهان است؛ زیرا خداوند طبیعتی از طباع نیست که فعل او بی اختیار و بی‌علم صادر شود و او قادر به پیشگیری و تغییر آن نباشد؛ بنابراین؛ امیدواری به آثار نیک اعمال و دعای خالصانه در راندن بلا و گرفتاری و حصول عمر طولانی و سعادت و آگاهی از آن که گناهان و به ویژه آزار رساندن به دیگران در زندگی انسان مشکلات و گرفتاری‌هایی را سبب می‌شود و به عبارتی دگرگونی زندگی بر پایه کارهای شایسته و ناشایست آدمیان (تاثیر رفتار انسان بر تغییر تقدیر مشروط) حقیقت بداء است. در این مقاله، به شرح و تحلیل آراء مولوی ضمن بهره‌گیری از آیات قرآن کریم و روایات شریف پرداخته شد و از مجموع بحث و پیوند آن با اندیشه‌های مولوی، اعتقاد او به مفهوم عام به بداء و ارتباط تنگاتنگ دعا با آن تبیین گردیده است.

واژگان کلیدی: بداء، دعا، مولوی، کاری شایسته و ناشایست، تقدیر محتوم مشروط.